

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 21. Initia Spuriæ Reformationis in Galliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

furori ferme nil nisi animi lenitatem, Sæcul. XVI.
 verborumque moderationem opposuit, A.C. 1545.
 suamque sentiendi rationem vindicare
 fategit, declarans, quod ambos hosce
 Viros, qui tantopere atram Calvini bi-
 lem commoverant, jure merito sua be-
 nevolentia fuerit dignata. Verum Re-
 gina in sua sese fefellit opinione, ignara,
 quod duo hi adulterini Doctores nil nisi
 impii essent pietatis simulatores. Data
 est hæc Reginæ epistola die vigesima A-
 prilis anno post Christum natum mille-
 simo quingentesimo quadragesimo quin-
 to.

§. XXI.

Initia spuriae Reformationis in Galliis.

Interea Calvini Sectatores, quamvis *Beza l. 2.*
 occulti delitescerent, sedulo tamen *p. 99.*

per universam Franciam suos errores
 disseminabant, ac nonnullos ad sua stu-
 dia pertrahebant, quin imo hoc anno
 Parisiis quamdam quasi Ecclesiam, quæ
 progressu temporis excreverat, congre-
 gare incipiebant; quippe Nobilis qui-
 dam Cenomanensis, nomine Ferrierus,
 quamvis infitia neminem sibi parem
 haberet, novas tamen opiniones scien-
 tiæ loco tam immodico studio prosequen-
 batur, ut relicta patria sua Parisios sese
 reciperet, spe concepta, quod ibidem

B b 2

fo-

Sæcul. XVI. solertiam eorum effugere posset, qui in
A.C. 1545. novos sectarios Cenomani inquirere ju-
bebantur: Accidit vero ibidem, ut ejus
uxor, quam secum duxerat, filium en-
teretur, verum Ferrierus nullo pacto in-
duci poterat, ut recens natum per Ca-
tholicos Sacerdotes adhibitis ritibus
omni ætate in Ecclesia usitatis sacro
fonte tingi permetteret, quin imo tam
insano furore in hos ritus tumultuab-
tur, ut illos etiam tanquam impios tra-
duceret, quin tamen ullam in eis impie-
tatem demonstrare posset: cum tamen
filium suum absque sacro baptismate de-
cedentem cernere haud posset, ex Se-
ctariis quendam, qui infantem ablueret,
advocavit. Is quidem primo id mune-
ris obire renuebat, verum Patre preces
suis ingeminante alter ejusdem petitis
concessit, atque infans ab hæreticis ba-
ptismum recepit: cum autem hi præ-
sentem casum maturius ponderarent,
atque ejusmodi eventum rursus imo &
frequentius accidere posse præviderent,
ex suis quosdam nominare decreverunt,
ad quos eorum Sectatores non modo
pro administrando Baptismate, sed etiam
pro aliis necessitatibus recurrere, hi ve-
ro iisdem satisfacere valerent: Igitur
præprimis ad hæc officia feligebatur
Laicus quidam viginti annorum juve-
nis nomine Rivierus, & postea quædam

con-

condiderunt statuta, nec non quemdam Sæc. XVI.
 Senatum *Consistorio*, ut vocant, haud A.C. 1545.
 absimilem crearunt, suæque securitati,
 rectæque administrationi, quantum in
 tam infirmis adhuc sectæ suæ auspiciis
 licuit, prospicere fatagebant.

§. XXII.

Hæresis progressus a Cardinale Man-
tuano in Italia cohibiti.

Pariter hæresis venenum sese in Italia *Paul. III.*
 diffundere cœperat; quippe in ipsa *Brev. ann. II*
 Mantuana urbe Clericorum nonnulli *p. 413.*
Raynald. hoc
 hac fæce inquinati deprehendebantur, *anno n. 52.*
 nec non in publicis disputationibus non- *& 53.*
 nunquam Christianæ Religionis verita-
 tes impugnabantur: Verum gravioris
 mali progressus sistebat Mantuani Car-
 dinalis vigilantia, quapropter summus
 Pontifex transmisso ad eundem Diplo-
 mate indefessam illius sollicitudinem
 plurimum commendabat, eique plenam
 in omnes suæ Diœcesis Clericos ac Mo-
 nachos auctoritatem, reosque puniendi
 facultatem indulxit. Data est hæc Pon-
 tificis epistola Romæ die septima Fe-
 bruario anno salutis nostræ millesimo
 quingentesimo quadragesimo quinto:
 Cum autem iidem errores Philippo Va-
 lentino hujus nequitiae administro at-
 que artifice Mutinam quoque inficerent,

Bb 3 hinc